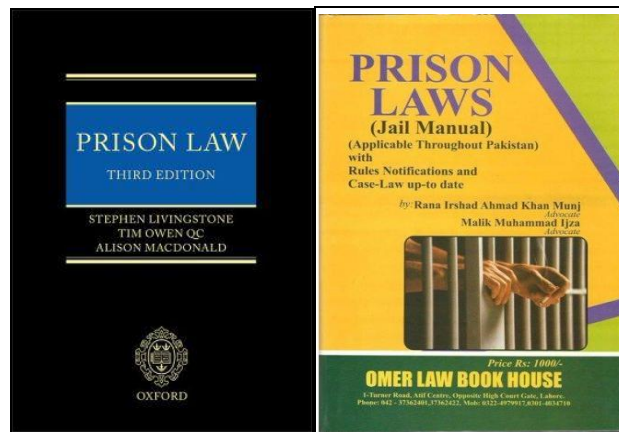

กฎหมายเรือนจำอุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกา

วินัย เจริญเฉลิมศักดิ์ นบ. นม.

กฎหมายเรือนจำอุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกา สามารถแบ่งได้เป็นสองประเภท คือ กฎหมายเรือนจำอุตสาหกรรมที่ตราขึ้นโดยสภาองเกรส และกฎหมาย เรือนจำอุตสาหกรรมที่ตราขึ้นโดยสภานิติบัญญัติของรัฐ โดยพอที่จะกล่าวถึงกฎหมายทั้งสองประเภทดังกล่าวได้โดยสังเขป ดังนี้

- กฎหมายเรือนจำอุตสาหกรรมที่ตราขึ้นโดยสภาองเกรส มีทั้งหมด 4 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติ ฮาร์เวสคูเปอร์ (Hawes-Cooper Act 1929) พระราชบัญญัติ แอสเชิร์ทซัมเมอร์ (Ashurst-Summers 1935) พระราชบัญญัติวอลซ์ฮีลี (Walsh-Healey 1936) และพระราชบัญญัติเพิ่มประสิทธิภาพ เรือนจำอุตสาหกรรม 1979 (Prison Industry Enhancement Act 1979) โดยที่ กฎหมายเรือนจำอุตสาหกรรมที่ตราขึ้นโดยสภาองเกรส ทั้ง 4 ฉบับ ยังแบ่งย่อยได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

○ กลุ่มกฎหมายที่ห้ามมิให้ดำเนินการเรือนจำอุตสาหกรรม

กลุ่มกฎหมายที่ห้ามมิให้ดำเนินการเรือนจำอุตสาหกรรม มีการกำหนดหลักเกณฑ์ห้ามผลิตและจำหน่ายสินค้าเรือนจำ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติต่างๆ ที่ออกโดยสภาองเกรส รวม 3 ฉบับ คือ

- พระราชบัญญัติฮาร์เวสคูเปอร์ (Hawes-Cooper Act 1929) เป็นกฎหมายเรือนจำอุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกาฉบับแรก而出โดยสภาองเกรส ในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 หรือสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 (ค.ศ. 1918 ถึง ค.ศ. 1945) ในขณะนั้นประเทศสหรัฐอเมริกาประสบกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ประชาชนเริ่มขาดแคลนสิ่งจำเป็นที่ต้องใช้ในการดำรงชีพ มีรายได้น้อย และตกงานจำนวนมาก ผู้ประกอบการธุรกิจทั้งภาครัฐและเอกชนต่างดิ้นรนเอาตัวรอด หลายรัฐได้เริ่มปล่อยให้ระบบเรือนจำใช้แรงงานนักโทษในการผลิตสินค้าสำหรับผู้บริโภค และบางส่วนของสินค้าได้กระจายออกนอกรัฐ ทำให้มีสินค้าเข้าไปแข่งขันกับตลาดของภาคธุรกิจเอกชน มีปัญหาการกักตุนสินค้า ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานของรัฐบาล ในปี 1928 ทางกระทรวงพาณิชย์ของสหรัฐอเมริกาจึงได้มีการจัดประชุมเรื่อง “การแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมและผลกระทบต่อผลิตภัณฑ้อุตสาหกรรมแรงงานฟรีจากเรือนจำกับภาคธุรกิจเอกชน” ผลจากการประชุมทำให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการศึกษาความไม่เป็นธรรมจากปัญหาสินค้าอุตสาหกรรมแรงงานฟรีจากเรือนจำเข้าตลาดจำนวนมาก และในปี 1928 นั้นเอง คณะกรรมการศึกษาความไม่เป็นธรรมฯ ได้เสนอรายงานต่อสภาองเกรสเพื่อออกกฎหมายควบคุมการผลิต การขาย และการจัดจำหน่าย ผลิตภัณฑ้อุตสาหกรรมจากเรือนจำ เพื่อตอบสนองข้อเรียกร้องของภาคธุรกิจเอกชนสภาองเกรสจึงได้ตราพระราชบัญญัติ Hawes-Cooper 1929 ห้ามรัฐบาล

กลางเกี่ยวข้องกับ การขนส่งสินค้าระหว่างรัฐและขายสินค้าที่ผลิตจากเรือนจำ เพื่อป้องกันการนำสินค้าที่ผลิตในเรือนจำมาขายราคาถูกในตลาดเปิด อันทำให้ส่งผลกระทบต่อการผลิตสินค้าของภาคธุรกิจเอกชน โดยได้กำหนดโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือทั้งจำทั้งปรับแก่ผู้เกี่ยวข้อง

- **พระราชบัญญัติแอสเชิร์ทซัมเนอร์ (Ashurst-Sumners Act 1935)** ในปี 1935 สภาองเกรสได้ตราพระราชบัญญัติแอสเชิร์ทซัมเนอร์ บัญญัติห้ามรัฐต่างๆขนส่งสินค้าของเรือนจำ ดังความที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติฯ ตอนที่ 18 มาตรา 1761-1762 ความว่า “ห้ามรัฐบาลกลางและรัฐบาลมลรัฐเกี่ยวข้องกับการผลิต การขนส่งสินค้า หรือผลิตภัณฑ์จากเรือนจำ ยกเว้น สินค้าสำหรับการเกษตรหรือชิ้นส่วนสำหรับการซ่อมแซมเครื่องจักรกลการเกษตร”

- **พระราชบัญญัติวอลซ์ฮีลี (Walsh-Healey Act 1936)** ในปี 1936 สภาองเกรสได้ตราพระราชบัญญัติวอลซ์ฮีลี การผลิตสินค้าจากเรือนจำ ห้ามขายสินค้าเรือนจำในรัฐพาณิชย์ ป้องกันรัฐจากการขายสินค้าที่ผลิตจากแรงงานนักโทษให้กับลูกค้าในรัฐอื่น ๆ ซึ่งมาตรการและแนวทางตามกฎหมาย ดังกล่าว ได้ใช้บังคับมาจนถึงปี ค.ศ. 1979 ภายหลังจากที่สภาองเกรส ได้ตราพระราชบัญญัติเพิ่มประสิทธิภาพเรือนจำอุตสาหกรรม ค.ศ. 1979

- **กฎหมายที่สนับสนุนเรือนจำอุตสาหกรรม** กฎหมายที่สนับสนุนให้มีการดำเนินงานเรือนจำอุตสาหกรรม ได้แก่

- **พระราชบัญญัติเพิ่มประสิทธิภาพเรือนจำอุตสาหกรรม 1979** (Prison Industry Enhancement Act 1979.) หรือ (PIE 1979) PIE 1979 เป็นกฎหมายที่ตราโดยสภาองเกรส มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนรัฐบาลกลางและรัฐบาลมลรัฐในการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจ้างแรงงานผู้ต้องขัง PIE หรือ PIECD ได้ผ่อนคลายนโยบายที่เคยมีภายใต้พระราชบัญญัติฮาร์เวสคูเปอร์ พระราชบัญญัติแอสเชิร์ทซัมเนอร์) และพระราชบัญญัติวอลซ์ฮีลี โดยได้อนุญาตให้มีการผลิต การขาย และการกระจายสินค้า ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปของผู้ต้องขังไปยังรัฐต่างๆได้ ซึ่งผลจากดำเนินการในรูปแบบของการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของ PIECP ทำให้มีการขยายการดำเนินงานในเรือนจำของมลรัฐต่างๆ ถึง 50 มลรัฐ โดยที่การดำเนินงานดังกล่าวกระทรวงยุติธรรมสหรัฐจะต้องยึดถือหลักเกณฑ์และแนวทางในการดำเนินงานตามที่พระราชบัญญัติเพิ่มประสิทธิภาพเรือนจำอุตสาหกรรม (Prison Industry Enhancement Act 1979) กำหนด นอกจากนั้น สภาองเกรสของสหรัฐอเมริกายังได้กำหนดให้ศาลมลรัฐ เป็นผู้ มีหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตการดำเนินงานเรือนจำอุตสาหกรรม ภายใต้อำนาจ 9 ข้อ ดังต่อไปนี้

- นโยบายการบริหารงานเรือนจำอุตสาหกรรม จะต้องเป็นการดำเนินงานภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการผลิต และการขายสินค้าที่ทำจากเรือนจำ
- การจ่ายค่าจ้างจะต้องเป็นการดำเนินการภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องในอัตราค่าจ้างไม่น้อยกว่าที่จ่ายสำหรับการทำงานที่คล้ายกันภาคเอกชนท้องถิ่นที่เดียวกัน (ค่าจ้างแลกเปลี่ยน)
- การดำเนินงานตามโปรแกรม PIECP จะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานลูกจ้างที่มีอยู่ก่อนแล้ว
- การให้ผลประโยชน์แก่ผู้ปฏิบัติงาน ค่าตอบแทนแรงงาน จะต้องเป็นการดำเนินการภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- การดำเนินการของฝ่ายบริหารจะต้องเป็นการดำเนินงานภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น การหักเงินได้ของผู้ต้องขังสามารถหักได้ไม่เกินร้อยละ 80 ของค่าจ้างขั้นต้นของผู้ต้องขังสำหรับห้องพักและคณะรัฐบาลกลาง ภาษีของรัฐ และท้องถิ่น การจัดสรรสนับสนุนของครอบครัว ตามพระราชบัญญัติ

